

vist noget Andet end aldeles at opgibe det, hvoraf Følgen jo vilde blive, at Summen betales tilbage; hvis Litra a. stettes i sin Heelhed, maa Summen diebliffelig betales tilbage; jeg seer ikke, med hvilken Ret man da kunde beholde den længere. Bliver Litra a. staaende, som det staaer, og altsaa den deponerede Sum betragtes som den betingede Sikkerhed, saa vil man jo foreløbig kunne troste sig, eller i alt Fald indseefee Retsfagens' Udfald.

Hvad selve Endringsforslaget angaaer, vil jeg nødig ved mine Udtalelser tynge paa det høie Thing. Hvad jeg skulder det, er at meddele det, hvorledes Sagen efter Vedtagelsen af et saadant Endringsforslag i Virkeligheden vil staae. For mig stiller det sig saaledes, at naar man betinger sig en rede og klar Sikkerhedsstiftelse af 20,000 £. inden 6 Uger, et Udtryk, som vel at mærke, ubetinget forfatter det nuværende Depositum som rede og klart, altsaa fordrer en anden Sikkerhed stillet end den nuværende, da er dette eensbetydende med at indkrænte Tiden til at danne Jernbaneselskabet til 6 Uger. Jeg anseer det for umuligt, saaledes som Sagen nu staaer, eller i alt Fald for i saa høi Grad vanskeligt, at det grændser til Umulighed, for Concessionsøgeren at tilvejebringe en Afsløsning af de 20,000 £., medmindre han med det Samme kan danne et Selskab. Det er denne Betydning, dette virkelige Indhold i Endringsforslaget, som jeg anseer det for at være min Pligt at gjøre Thinget opmærksomt paa. Vedtagelsen vil forferte Ventesiden for os. Om det er forsvarligt ligeoverfor Concessionsøgeren at forferte Ventesiden, det maa jeg efter den hele Stilling, jeg har indtaget i denne Sag, hvilken jeg tillod mig at angive som fra første Tænde af apparatist, overlade til det høie Thing, at bedømme. Endnu maa det dog være mig tilladt at gjøre den ærede Endringsforlagsstiller opmærksom paa, at dette Udtryk „deponere en rede og klar Sikkerhed“ forekommer mig ingenlunde at være saa klart; thi dersom Indenrigsministeriet i det givne Diebliff finder, at den nu deponerede Sikkerhed er rede og klar, hvad saa? Endringsforslaget indeholder, at den ikke er det, da det siger, at der skal deponeres en rede og klar Sikkerhed; det forekommer mig altsaa,

at Endringsforslaget ikke kan forstaaes paa nogen anden Maade end som en Dom over det nuværende Depositum. Jeg har kun villet anthde dette, fordi det forekom mig, at disse Udtryk „rede og klar“, som det dog maa overlades til Indenrigsministeren at forfolke, kunne sætte den til den Tid værende Indenrigsminister i ligesaa stor Forlegenhed, som det nuværende Depositums tvivlsomme Bessaffenhed har kunnet sætte den nuværende Indenrigsminister i. — Jeg kan ikke skjønne rettere, end at den anden Pasfus i Endringsforslaget, som, forsaavidt jeg har forstaaet det, nu vil blive et særstilt Afstemningspunkt, er fuldkommen correct. Jeg kan ikke see rettere, end at det er ved en beklagelig Skjodesløshed ved Redactionen, at dette er blevet staaende, og jeg troer med den ærede Endringsforlagsstiller, at Oprindelsen kan spores tilbage til Commissionens Betænkning.

Madvig: Jeg giver den hviærede Indenrigsminister fuldkommen Ret i, at han ikke burde udlevere det Depositum, der var i hans Bærg, da det tilbagefordredes, og ligeledes i, at han ikke har indblandet sig i Striden mellem Chapman og Krønlte. Havde han udleveret det til Chapman, var han maaskee bleven dømt til at give Erstatning derfor. Det er fuldkommen rigtigt, at den ærede Minister holdt paa det Depositum, han havde; men det forhindrer ikke, at dette Depositum nu, efterat der er reist Proces om samme, ikke kan betegnes som reent og klart, og idet vi nægte det denne Betegnelse, blande vi os aldeles ikke — hvad jeg er saa fjernt som Noget fra at ville gjøre — i Striden mellem de to Parter. Om Krønlte eller Chapman har Ret, veed jeg ikke, men hvad jeg veed, er, at enten Chapman vinder, eller han taber, have vi enten intet Depositum eller dog kun et Depositum, som vi ikke anstændigt kunne gjøre Brug af. Det er dette, jeg vil gjøre opmærksom paa med Hensyn til den ærede Ministers Ytring om, at det dog maaskee var bedst at holde os til det Depositum, vi havde; dette kan den danske Regering efter min Overbeviisning ikke med Gode gjøre. Lader os see, hvorledes Sagen staaer: Chapman kan vinde, Chapman kan tabe. Vinder Chapman, maa Depositummet udleveres,